

РЕШЕНИЕ

№ 1719

гр. София, 16.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 8-МИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: СИЛВИЯ Г. ЦЕПОВА

при участието на секретаря Н.Л.В.
като разгледа докладваното от СИЛВИЯ Г. ЦЕПОВА Административно наказателно дело № 20221110203406 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба от С.Ч. срещу Наказателно постановление № 393739/28.10.2021г., издадено от зам. мет на Столична община, с което на жалбоподателя за нарушение на чл.18 ал.1 т.1 , т.2 и т.3 НРУПДГТТСО е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50.00 /петдесет/ лв.

С подадената жалба се иска отмяна на наказателното постановление, като се твърди да не е извършено соченото в него административно нарушение.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се явява. Той поддържа жалбата и доводите в нея. Исква от съда да отмени издаденото НП.

Въззиваемата страна се представлява от юрк.В.. Тя счита наказателното постановление за правилно и законосъобразно, поради което моли съда да отмени същото.

Софийски районен съд, след като взе предвид доводите на страните и след като обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 02.10.2021г. св. Ц. съставил на С.Ч. АУАН, за това че пътува без редовен превозен документ в А 413.

Въз основа на съставения АУАН , при идентична словесна и правна квалификация на твърдяното нарушение е издадено и процесното наказателно постановление, с което на С.Ч. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50.00лв. за нарушение на чл.18 ал.1 т.1 т.2 и т.3 от НРУПОГТТСО.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на приетите по делото писмени доказателства, приобщени към доказателствения материал на основание чл. 283 НПК, както и въз основа на гласните доказателства, събрани чрез разпита на свидетелят Ц.. В своята съвкупност доказателствата и доказателствените средства са единни и непротиворечиви, поради което съдът ги кредитира в съвкупност.

При така установената фактическа обстановка от правна страна съдът приема следното:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като изхожда от легитимирано лице, депозирана е в предвидения от закона преклузивен срок срещу акт, подлежащ на обжалване. Разгледана по същество, жалбата е **основателна**, като съображенията на съда в тази насока са следните:

Настоящият съдебен състав намира, че актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление не са издадени от компетентни органи и без правно основание.

Глава седма, озаглавена „Контрол и санкции“ на НРУПОГТТСО, според настоящия съдебен състав е издадена в противоречие с чл.2 и чл.8 на ЗНА / в този смисъл виж р.от 20.07.2010, СРС, НО, 110 С-В по н.а.х.д. № 82/10г. р. от 20.03.2013г., СРС, НО, 112 С-В по н.а.х.д. № 14896/12г./ . Съгласно чл.21 ал.2 от ЗМСМА общинският съвет като орган на местното самоуправление може да издава подзаконови нормативни актове за регулиране на посочените в чл.21 ал.1 от ЗМСМА обществени отношения. Те обаче следва да са от местно значение и да не са от изключителната компетентност на други органи - т.23. По смисъла на пар.1 т.1 от ЗАВП регулирането на обществените превози в рамките на общината е от компетентността на общинските съвети. Разпоредбата на чл.17 ал.5 от ЗАВП предвижда те да утвърждават общинските транспортни схеми. В чл.17 ал.1 т.1 и чл.21 ал.1 т.7 от ЗМСМА е предвидено общинските съвети да

могат да определят и таксите за предоставяне на услугата, касаеща осъществяването на превоз на пътници чрез масовия градски транспорт. Те не притежават контролни правомощия във връзка с реда за осъществяване на обществения превоз на пътници. В този смисъл посочените специални разпоредби на Нредбата всъщност противоречат на чл.101 ЗАвП. По този начин в процесната хипотеза е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателят за нарушение на разпоредби, които не създават валидно задължение досежно тяхното спазване. В този смисъл атакуваното наказателно постановление следва да се отмени.

Съдът счита, че не е нужно и да е онагледена изрична отмяна на цитираната Наредба, тъй като чл.15 от ЗНА е изрично посочил, ако „...нaredба противоречи на нормативен акт от по-висока степен, правораздаващите органи прилагат по-високия по степен акт“. / в този смисъл виж р.от 20.07.2010, СРС, НО, 110 С-В по н.а.х.д. № 82/10г. р. от 20.03.2013г., СРС, НО, 112 С-В по н.а.х.д. № 14896/12г./.

На самостоятелно основание е нужно да се посочи, че процесния АУАН и НП не съдържат изискуемите от закона факти, описващи осъществяването на твърдяното нарушение. Така в тях не е отразено колко спирки е пътувала жалбоподателя, бил ли е поканен да закупи на място от контролните лица билет и отказала ли е да стори това / тук ясно следва да се посочи, че бланката съдържаща текстово изписване и последващо подчертаване на текст не очертават законността на процедурата/. Нещо повече в обстоятелствената част на съставения акт и последвалото го наказателно постановление контролният орган не е изпълнил задължението въведено в ЗАНН да опише с минимум от факти и обстоятелствата, които изграждат твърдението за осъществено нарушение. Нужно в издадените два акта да е ясно посочено не само време и място на извършване на проверката, но и всички онези обстоятелства, които очертават извършената проверка и констатираното в хода на същата, защото те практически очертават параметрите на соченото нарушение. В акта и наказателното постановление не е отразено дали проверяваното лице е изложило твърдение за притежаван документ – карта, удостоверяващ възможността му да пътува в превозни средства, обслужвани от линии на столичния градски транспорт, респективно представил ли и такъв, валиден ли е бил към датата на извършване на проверката или не; липсва конкретизиране на обстоятелствата касаещи дължимата проверка; не е

отразено словесно твърдение за конкретното превозно средство, в което е пътувало лицето. Всички тези факти са съществени, те трябва да намерят описание в съставения АУАН и последвалото го НП, за да се гарантира възможността на субекта на отговорността да реализира правото си на защита. Липсата им води до наличие на допуснато съществено процесуално нарушение, даващо основание на съда да отмени атакуваното НП.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1, пр. 3 ЗАНН, **Софийски районен съд:**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 393739/28.10.2021г., издадено от зам. кмет на Столична община, с което на СТ. Н. Ч. за нарушение на чл.18 ал.1 т.1, т.2 и т.3 НРУПДГТТСО е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50.00 /петдесет/ лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд – гр. София в 14-дневен срок от датата на получаване от страните на съобщението, че решението е изготвено, на основанията, предвидени в НПК, и по реда на глава XII от АПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____